

ТОНЯ ТРАЙКОВА
ТЯ НЕ ИСКАШЕ НИЩО...

chitanka.info

*Тя не искаше нищо, а просто така да вървят
и не можеше нищичко в снежната нощ да му каже.
Острие под краката ѝ бе заледеният път,
а пък стъпките — леки, дъхът ѝ — прозрачен и
влажен.*

*Може би някой друг би разбрал, че тя нищо не иска,
ала той с колебание следваше нейния порив.
И внезапно почувствал се някак унил и потиснат,
като странно оръжие рязко чадъра разтвори.*

*Не намираше смисъла с тая жена да премине
през града, да се прави на весел, да слуша смеха ѝ,
по лицето, премрежено с палави мокри снежинки,
да съзре крадешком, че тя чувства това и го знае.*

*А пък тя не му каза, че нищичко друго не иска,
само леко да стъпва до него с очи просветлени
и за няколко мига светът да изглежда измислен,
и сред този ефирен покой да намери спасение.*

*Те не можеха просто да тръгнат в различни посоки,
нито някога щяха нататък в нощта да се срещнат.
А над тях в светлината на лампите горе високо
се зараждаше шеметен сняг и неспирно валеше.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.